Det, der bestaar.

Vor Guds Ord bestaar evindelig' (Es. 40, 8).

„Den, som elsker den anden".

Bliver ingen noget skyldige, uden det, at elske hverandre; thi den, som elsker den anden, har opfyldt Loven.
Rom. 13, 8.

Det er ikke Menneskets Forhold til Gud, men det ene Menneskes Forhold til det andet, Apostelen her skriver om.

Og hvorledes dette Forhold skal være, det siges her med det eneOrd „elske".

„Bliver ingen noget skyldige, uden det at elske"; om Paulus her tænker paa og vil formane dem, han skriver til, at de ikke maa stifte Gæld, det skal vi ikke afgøre.

Saa meget kan imidlertid nok paastaas ud fra dette Sted, at en Kristen aldrig maa stifte Gæld, som han ikke har mennekelig Sikkerhed for at kunne betale.

Men dertil kan intet Menneske komme, at det ikke er skyldig at elske det andet, at elske sin Næste.

Jesus gaar jo endog saa langt med Hensyn til denne Skyld, at han siger: „Elsker eders Fjender."

Men hvad forstaas saa egentlig ved det at elske? Hvo kan definere eller beskrive Kærlighed?

Jo, vi har Definitionen andetsteds i Guds Ord.

Apostelen Johannes siger ligefrem, endog'aa to Gange: „Gud er Kærlighed". (1 Joh. 4, 8. 16).

Og Guds Kærlighed udtrykker Paulus saaledes: „Gud beviser sin Kærlighed overfor os, ved at Kristus døde for os, medens vi endnu vare Syndere." (Rom. 5, 8).

Lad os dertil føje 1 Joh. 4, 19: „Vi elske, fordi han elskede os først." Der er Guds Kærlighed nævnt som Forudsætning. og Grund for Menneskers Kærlighed.

Det kan vel nok siges, at det ikke er saa vanskeligt at fatte, hvad Kærlighed — eller det at elske — er, men Vanskeligheden ligger i at praktisere, øve Kærlighed.

Sandt nok, men der gaar dog meget under Navn af Kærlighed, som slet ikke tilkommer saa fint og kønt et Navn.

Men naar vi bruger ovennævnte Beskrivelse af Guds Kærlighed som Maalestok eller Forbillede for vor Kærlighed, saa tager vi ikke fejl.

Saa er der da een Ting, vi fornemmelig lægger Mærke til, og denne ene Ting er Selvhengivelse endog for uværdigge og Fjender.

Gud elskede os, Jesus Kristus døde for os, medens vi endnu vare Syndere.

Det er jo umuligt at elske uden at hengive sig.

Den, der tænker paa sig selv og sine Interesser først og sidst og midt imellem, han elsker ikke den anden.

At en Mand elsker sin Hustru, det vil i Grunden sige, at han hengiver sit halve Selv for hende. Ligesaa for Hustruens Vedkommende.

I disse intimeste Forhold skulde det dog ikke synes vanskeligt for den ene at elske den anden, og alligevel kan det knibe mangen Gang.

Hvad saa, naar det gælder Forholdet til uvedkommende, ja til Fjender!

Og dog alligevel — der er noget saa understønt i dette om at elske den ene den anden som sig selv.

For det første lægger vi Mærke til, at Gud derved stiller os alle som Skabninger i sit Billede paa lige Linie.

Vel uddeler han Evner og Gaver forskelligt, men det er kun for, at vi desbedre skulde kunne tjene hverandre; for ham er der alligevel ikke høj og lav.

Dernæst lægger vi Mærke til, at Gud ikke byder os at elske nogen anden Skabning; kun vi skal som Skabninger i Guds Billede være Genstand for Kærlighed.

Gud selv elsker os trods Synd og Daarlighed, og han vil, at Skabningen i hans Billede ogsaa skal være Genstand for Menneskers Kærlighed.

Dermed hænger videre nøje sammen, at vi nok maa, ja skal elske os selv, og det befales ligefrem andre at elske os.

Idet Fordringen stilles til andre som til os, saa bliver der jo mange til at elske os.

Hvor skønt et Forhold, imod som naar enhver foretrækker sig selv ved enhver Lejlighed — i sligt Tilfælde gaar det saadan, at der slet ingen bliver til at elske os.

Atter lægger vi Mærke til, at Gud byder: „Du skal elske." Det skal enhver saa ogsaa sige til sig selv og ikke til andre, ligesom David saa ofte siger til sig selv: „Min Sjæl, lov Herren!"

Og endelig — — hvilken herlig Tanke, at du og jeg skal være rige nok til bestandig at give.

Du har maaske ikke meget Gods, men Kærlighed kan rummes i lige saa rigt Maal i den fattiges Hytte som i den riges Palads.

Tænk dig en Sammenligning: at være saa fattig, saa man bestandig skal skrabe til sig selv, bestandig gøre Krav paa andres Kærlighed, og saa den anden Side af Sammenligningen: Bestandig være rig nok paa Kærlighed til at have til overs for andre.

Kærlighed fordrer ikke saalige, at der skal gives Millioner — men den fordrer Selvhengivelse.

Carnegie har givet mange Millioner bort — og det gør vi ikke Nar af ham for — men „Enkens Skærv" er han ikke naaet op til.

At hengive sig selv i tjenende Kærlighed, det har den fattige maaske lettere ved end han.

At jeg og du, hvem du er, maa være saa rige, at vi altid har Raad til at elske! — det passer med et andet Guds Ord, at „det er saligere at give end at tage."

Skal den danske Kirke være med til at bringe Afrika Evangeliet?

Af

Sognepræst Anton Pedersen.
(Indsendt af J. Dixen)

For en Tid siden blev der i Edinburgh holdt et Møde i en presbyterianisk Menighed. Emnet, der behandledes, hed: Sudan, og Taleren var cand. med. N. H. Brønnum fra Aalborg. Efter Brønnums Tale stod en Mediciner fra Sudan (Nord Negeria), der studerer ved Edinburgh Universitet, og og udtalte følgende:

Hvis ikke den kristne Kirke haster, vil Negeria og hele Sudan i Løbet af kort Tid være muhammedansk.

Den eneste Maade, hvorpaa den overhængende Fare kan afværges, er at Kirken tager sat med Kraft nu. I et Brev, jeg forleden modtog fra en udenlandsk Missionsven, stod følgende Sætning: „Faren i Afrika er sikkert langt forfærdeligere end jævne Missionsvenner aner."

Onsdag den 22. November sandt der et Møde Sted i Menighedshjemmet i Aalborg. Megen Bøn var gaaet forud for dette Møde baade i Lønkamrene og i Fællesbøn; med stor Forventning samledes vi for at træffe endelig Afgørelse med Hensyn til Sudan. Enstemmigt blev det vedtaget at begynde en dansk Mission i Sudan.

Da Beslutningen var taget, bøjede hele Forsamlingen Knæ, og Tak og Pris opsteg fra Hjerterne tilMissionens store Herre.

Det var et vel'ignet Øjeblik, der vist aldrig vil gaa Deltagerne af Glemme. Beslutningen gaar ud paa at faa en dansk Missionsmark i Sudan, saa vi kan prædike Kristus, som det er naturligt for os at gøre det, men vi gaar i Union med „United Sudan Mission", der er udgaaet fra England. Denne Beslutning er tiltraadt af Danske i Amerika.

Herren har ledet baade en Kreds af gamle og unge af vore Landsmænd derovre til den samme Opfattelse, og der er meldt Tilslutning derovre fra, og betydelige Gaver er allerede tilstillet os.

Saaledes en Gave fra en enkelt Mand paa 9000 Kr. og fra enKreds af unge 750 Kr.

Brødremenigheden, hvis Missionskærlighed som bekendt har staaet sin Prøve gennem Tiderne, har udtalt sin Velsignelse over Arbejdet og har givet os to store Gaver, nemlig Brødremenighedens Missionær i Frederia Johanssen, som Medlem af Bestyrelsen og deres Blad:

„Brødremenighedens Missionsblad evangelisk Missionstidende, som Organ for den danske Mission i Sudan. Der vil man altsaa finde, hvad vi har at meddele om Sagen. For Venner af „Dansk Mission i Sudan" vil Bladet koste 1 Kr. aarlig.

Vi er fulde af Tak for alle disse Gaver. Efter alt at dømme er Sagen saa vidt fremskreden, at vi kan udsende 2 Missionærer til Sudan i September eller Oktober Maaned, nemlig Dr. N. H. Brønnum og hans Hustru der ogsaa er Læge.

Vi behøver 20,000 Kr., hvoraf Herren dog allerede har skænket os ca. 13,000 Kr., og der indgaar jævnlig Gaver.

Vor Opgave er ikke blot Udsendelse af ovennævnte; der er adskillige, der er rede til at gaa ud til Sudan. Vi ønsker at blive sat i Stand til at udsende flere af disse. Hvis man vil kende en Smule til Stillingen i Sudan, kan man faa Underretning derom i et lille Hefte af denne Artikels Forfatter: „Det mørke Sudan", 25 Øre, og vil man støtte denne Mission, kan Gaver sendes til et af Bestyrelsesmedlemmerne. Missionen kan ogsaa støttes ved Køb af Bogen: „Kristus, vor store Ypperstepræst", hvis Indtægt er givet til Missionen i Sudan.

Bestyrelsen bestaar af følgende:

Missionær Juul, Holstebro, Læge Ingerslev, Frederikshavn, Pastor Johannes Olsen, Fredericia, Pastor Krarup, Nors, Manufakturhandler Krarup, Sæby, Baronesse Kurch, Nyage, Skaane, Søster Kathinka, Aalborg, Inspektrice Frk. Bahnson, Aalborg, Husfader Murer Madsen, Menighedshjemmet, Aalborg, Kasserer, Pastor Anton Pedersen, Aalborg, Formand.

Til Slutning skal jeg dog ikke undlade at oplyse, at vi, som har med Sagen at gøre, er rede til, hvis Herren vil det, at overgive Arbejdet i Sudan til D. M. S., naar man mener at kunne tage fat i den Verdensdel, hvor Faren er allerstørst.

Ny Missionslæsning.

„Al Verden for Kristus" er en Bog, som lige er udkommen, af J. H. Blegen, Professor ved Augs- John R. Mott: „Den afgørende Tihandler Verdensmissionskonferensen i Edinburg 1910. Det er en Bog, som burde læses af alle Missionsvenner. Den giver en udmærketOversigt over det store og betydningsfulde Møde. For jævne Folk er den bedre at læse end selve det store Værk paa Engelsk om dette Møde, som udgør 9 Bind. Prof. Blegens Bog indeholder 16 Kapitler med 10 Illustrationer. Den Tale, somProvst H. Using holdt en Aften for Mødet om Missionen i Holland, Finland, Norge, Sverrig og Danmark er gengivet i sin Helhed, ligeledes Gustav Warnecks Brev til Mødet. Det var, som om jeg levede Mødet over igen ved at læse Bogen. Den faas i Frikirkens Boghandel i Minneapolis for $1.50 (1 Dollar og 50 Cts.).

Ligeledes vilde jeg gerne henlede Missionsvenners Opmærksomhed paa den for nylig udkomne Bog af John R. Mott: „Den afgørendeTime i den kristne Mission, oversat paa Dansk af Henry Using. John R. Mott har et Kendskab og Overblik over Missionsmarken som ingen anden i vor Tid. Han er et Hoved højere end al Folket. Han lægger i denne sin Bog frem Stillingen og Kravet, som de er og Vigtigheden af at benytte den nuværende Lejlighed, som vi staar over for. Læs begge disse Bøger, og dit Hjerte vil varmes og tilskyndes til Daad.

Herren kommer. „Den afgørende Time" faas i Blair, Pris $1.

Jens Dixen.

Det hellige Land.

Efter

Pastor Scheller: „Jesu Fodspor".

Palæstina var sikkert i Oltiden et af den da bekendte Verdens herligste Lande. De assyriske og ægyptiske Konger vidste nok, hvad de gjorde, naar de kæmpede hidsigt om at eje det. I dette Palæstina, der nu knapt har saa mange Indbyggere som Berlin, prangede paa Josephus' Tid Landskabet Galilæa alene med 204 Byer eller Landsbyer, hvoraf den mindste havde mindst 15,000 Indbyggere. Landets talløse Ruin Dynger, de mangfoldige tilsandede Klippe-Cisterner, den uendelige Masse Levninger af Terrasse-Anlæg paa alle de øde Bjerge vidner om, hvor mange travle Hænder her engang har været i Arbejde, og hvor mange Munde her har fundet Føde.

Men de maatte æde Brødet i deres Ansigts Sved. Og alle disse Ruin-Dynger og Sten Hobe, der nu gør Landets Ansigt tungt og mørkt, er som en tavs Forsikring om, hvad Dovenskab fører til. Landet forfaldt, ikke fordi det ikke længer kunde give Frugt, men fordi det fik Indbyggere, der mishandlede og forsømte det. Regeringen sugede Undersaatterne ud til Skindet og dræbte Stræbsomheden i dem.

Et klogt Regimente og et flittigt Folk vilde hurtigt paa ny kunne gøre Palæstina til „et godt Land, hvor det flyder med Mælk og Honning, et ædelt Land frem for alle Lande". Mælken flyder for den Sags Skyld allerede nu i Øst-Jordan-Land, og Honningen i Vest-Jordan-Land, hvor Biavlen breder og breder sig. Og hvor er Palæstina ikke mangfoldigt og forskelligt „frem for alle Lande". Eet i Jerusalem mellem dets Bjergvolde; et helt andet nede ved Havet, hvor berusende Duft fra Orange- og Citron-Haver og Palme-Lunde krydrer Luften milevidt; et nyt igen ved Berseba, hvor man ser ud i den uendelige Ørken — og i det sollyse, tropiske Jordan-Dalstrøg og paa Jezreels fede Græsgange — og atter vidt forskelligt igen deroppe mod Nord, i Cæsarea-Filippi, hvor grønt Land omkring en blaa Sø titter foraarslyst op i det skinnende Hermon med den evige Sne.

Al Verdens Planter kan dyrkes her, lige fra Ækvators til de nordlige Egnes. Fraregnet de kostelige Sydfrugter, som i sin Tid modnedes paa Jerikos Slette, giver Landet endnu samme Slags Frugt som i gamle Dage, blot mere sparsomt: Druer, Figen, Oliven, Dadler, Granatæbler, Oranger, Citroner, Bananer, Meloner, Morbær, Blommer, Ferskner, Abrikoser, Nødder, Mandler, Pistozier, Johannesbrød, Æbler, Pærer og saa videre.

Allerede i Februar aabner sig sagte det rødblomstrende Mandeltræs Knopper, og fra nu af er der næsten det ganske Aar igennem ingen Ende paa Blomstringen. Visse Akazietræer har bogstavelig talt hele Aaret rundt lysende Blomster. Men — det er kun den mindste Del af Landet, nærmest omkring de faa Byer og Landsbyer, som giver saadan Frugt nu. Hvad Profeterne med bange Anelser forudsaa, er forlængst indtruffet: Haver og Parker er forsvundne, Vandledninger ødelagte, Schakaler, Ræve, Hyæner og Ulve strejfer over de fordums saa frugtbare Marker. Uoverskueligt strækker de øde Klippebjerge sig; og træffer man engang dyrket Jord deroppe paa Bjergene, saa er selv den saa klippefuld og stenet, at det er en Gru. Man forstaar imidlertid let, hvordan det er gaaet til. Da Murene og Terrasse-Anlæggene deroppe paa Bjergene først var blevne forladte, skyllede Vinterens heftige Regnskyl den gode røde Agerjord ned i Dalene — og lod Stenene blive tilbage.

En af Hovedgrundene til, at Landet er lagt øde, maa søges i, at man har ryddet Skovene af Vejen. Prægtige Skove med mægtige Træer staar vel endnu, fordi de holdes hellige; og blot den unge Skov fik Lov til at vokse i Fred, saa vilde efter nogle Aartier Juda' nøgne Bjerge være skovklædte igen. Men ingen rører en Finger for at skærme og frede. Enhver kan hugge, som han lyster, og lade sine Hjorder æde de unge Skud bort.

Blomster-Hæren holder sig ikke til Byerne og Landsbyerne og lader sig ikke meje for Fode af Menneskene. Den spirer og skyder op i uendelig Fylde, naar Vinteren er gaaet. Videst straaler som sagt den purpurrøde Anemone; men den har skønne Medbejlere nok; thi selv de i Norden kendte Blomster har finere Former og har mere lysende Farver. Hvad er ikke de Alpevioler, som Nordboen kender, for blege Stakler i Sammenligning med Palæstinas? Og her er — midt i et Mylder af alle Slags Græsarter og Blade — Krokus og Tazetter og Narcisser og Stjerneblomster og Ranunkler og Immorteller og Smørblomster og Blodsdraaber og Tulipaner og Lillier osv. De, der straaler prægtigst, holder sig rigtignok kun til April, thi Sommeren er dem for hed. Men de, der følger efter, er smukke nok endda; ja, selv de utallige skinnende violette Tidsler har deres ejendommelige Skønhed.

„Har Kristendommen udspillet sin Rolle?"

Pastor A. Schack holdt for en Tid siden i K. F. U. M.s Festsal i København Foredrag overEmnet: „Har Kristendommen udspillet sin Rolle?"

Der indlededes med Salmen: „Stiftet Guds Søn har paa Jorden et aandeligt Rige", hvorefter Foredragsholderen talte i det væsenlige følgende:

Spørgsmaalet, om Kristendommen har udspillet sin Rolle, er tidt og mange Gange fremsat fra deres Side, som er fyldt med bittert Had til Kristendommen, og derfor gerne vil tro det. Voltaire spaaede jo i sin Tid, at Kristendommen vilde være færdig om 100 Aar, og noget lignende har lydt herhjemme siden først i Halvfjerdserne fra Georg Brandes, og senere bl. a. fra Socialdemokratiet.

Andre, der mener, at Kristendommen har udspillet sin Rolle, indrømmer dog, at den har spillet en stor Rolle i Menneskehedens Udvikling og bragt os Værdier, vi fremdeles kan have Gavn af, men de mener, det er forbi med den som Religion, og at Læren om Kristus som Guds Søn er gammel Fantasi. Man vil have Kristendommen behandlet som en gammel Mand, der vel i sin Tid har gjort udmærket Arbejde, men hvem Tiden nu er løbet fra, selv om man viser ham Respekt for hans tidligere Gerning.

Men vil nu nogen paastaa, at de Folk, som holder paa Kristendommen, er mest tilbage, de andre derimod mest fremskredne, kan man jo henvise til Frankrig, som i høj Grad har frigjort sig for Kristendommen i Modsætning til det angelsaksiske Folk. Men den angelsaksiske Race synes dog at være mest foran blandt de gamle europæiske Folkeslag, mest kraftig.

Der kunde siges meget andet i samme Retning, men Taleren vilde i Stedet for at forsvare Kristendommen benytte et godt Ord af Søren Kierkegaard: Kristendommen trænger ikke til Forsvar, den er angribende! Den, der vil sige, at Kristendommen snart har udspillet sin Rolle, kan Kristendommen spørge: Mon du ikke snart har udspillet din Rolle?

Alle kan vel være enige om, at Livet er en Kamp; men skal dette ikke være blot sørgeligt, skal der være Mening i Kampen, maa der ogsaa være Mulighed for at sejre. For at kunne sejre, maa der imidlertid være en ledende Magt i Menneskehjertet. Der kan være Fantasi, Følelse, Fornuft og Villie, som hver for sig kan være gode, naar de ikke udarter. Der maa være Samling paa det hele, deri ligger Magten.

Men hvad skal vi da samle os om for at sejre? Der gives jo Villiemennesker, hvis Liv dog fører dem

Er De en Farmer?

Avler De Høns, Frugt, Grønsager eller Bier? Holder De en Ko eller flere, en Gris eller en Hest? Har De en Have? Har De Børn? Hvis De besvarer noget af disse Spørsmaal med "Ja", saa maa De holde "Farm Journal".

Det er det bedste Landbrugsblad i Amerika, med næsten 800,000 Abonnenter. Det er et praktisk, rent, smukt ugeblad, skrevet paa good English.

Netop det Blad, De gjerne vil ha.

Hvis De ikke kan læse Engelsk selv, saa vil Bladet være til Hjælp for deres Børn. Og samtidig med at det er det bedste Blad, saa er det ogsaa det billigste. En Dollar for fem Aar. Lær alt om amerikansk Landbrug, Havebrug, o. s. v.

"Farm Journal's" Advertisements Spalter er en Adressekalender for Landets ledende Forretningshuse. Ugeblad garanterer hvert enkelt Advertisement. Hvis De skulde blive bedraget af en frak Svindler, saa vil Bladets Udgivere betale Dem Pengene tilbage.

De faar Deres Subskriptionspenge igjen, hvis De ikke er tilfreds med Bladet. Skriv paa Dansk, om det er nødvendig.

Farm Journal

281 N. Clifton Str., Philadelphia, Pa.

Frit. Folkekalender for 1912. For at introducere vor Katalog for Urger, Postkort, osv., til enhver Læser af dette Blad vil vi sende **absolut frit** et Eksemplar af vor Folkekalender for 1912, indeholdende mange Fortællinger og Stisser, dersom De sender os 10 eller flere Venners Navne og Adresser.

J. V. LEACHMAN & SON, - Minneapolis, Minn.

To smukke Børnebøger

til ualmindelig billige Priser.

BARNESMIL

3 Fortællinger for mindre Børn

af

Frida von Kronoff

2 helsides kulørte Billeder

Pris 25 Cents.

VED SKIFTENDE BELYSNING

Fortællinger for større Børn og unge.

frit oversat

af

Pastor J. Dalbo.

5 kulørte Billeder

Pris 40 Cents.

Disse 2 Bøger, der begge er af eget Forlag, egner sig fortrinligt til Gaver for Børn baade i Søndagsskole og Hjem.

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE,
Blair, Nebraska.